

Ministerium: Sundheds- og Ældreministeriet
Journalnummer: Indenrigs- og Sundhedsmin.,
Sundhedsstyrelsen, j.nr. 7-703-20-19/1

Senere ændringer til forskriften
Ingen

Bekendtgørelse om afgivelse af erklæringer m.v.

I medfør af § 20, stk. 3, § 82 og § 91 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 877 af 4. august 2011, fastsættes:

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for erklæringer om patienters helbredsforhold udstedt af autoriserede sundhedspersoner.

Stk. 2. Bekendtgørelsen gælder ikke for epikriser (udskrivningsbreve) og lignende, ligesom udtalelser, der ikke er baseret på sundhedspersonens egen patientundersøgelse, -behandling m.v. (administrative udtalelser), ikke er omfattet.

§ 2. Ved erklæring forstås i denne bekendtgørelse en skriftlig udtalelse fra en sundhedsperson om enten en patients helbred eller årsagen til en patients død, og som er bestemt til at finde anvendelse i privat- eller offentligt retsforhold.

Erklæringens form

§ 3. En erklæring kan udstedes på papir, elektronisk eller andet læsbart medie. Hvis en lovbestemt blanket foreligger, skal denne benyttes.

Erklæringens indhold

§ 4. En sundhedsperson må ikke afgive erklæringer om sygdomme eller forhold, som vedkommende ikke har fornødent fagligt kendskab til.

§ 5. En erklæring skal indeholde oplysninger om:

- 1) Patientens navn, personnummer og adresse.
- 2) Sundhedspersonens navn, autorisationsID, virksomhedsadresse og uddannelse (herunder eventuelle speciallægetitel).
- 3) Hvilke oplysninger i erklæringen der beror på sundhedspersonens egen undersøgelse af patienten, og hvilke der stammer fra patienten selv, tredjemand eller patientjournaler m.v.
- 4) Hvorvidt patienten sædvanligvis benytter den sundhedsperson (f.eks. læge eller tandlæge), der har udfærdiget erklæringen.

Stk. 2. Sundhedspersonen skal anføre sin vurdering af patienten og medtage de forhold i erklæringen, som sundhedspersonen finder relevant for at kunne opfylde formålet med erklæring.

Stk. 3. Erklæringen skal være dateret og forsynet med sundhedspersonens underskrift eller på anden måde entydigt kunne henføres til sundhedspersonen.

§ 6. Ved anvendelse af lovbestemte blanketter og standardiserede attest-blanketter, der er aftalt mellem involverede parter, er det tilstrækkeligt, at en erklæring indeholder de i blanketten forlangte oplysninger, og bestemmelserne i § 5 skal således ikke iagttages.

§ 7. I erklæringer, der udstedes til brug for personer, myndigheder eller institutioner, der ikke kan forudsættes at være i besiddelse af sundhedsfaglig viden, skal der så vidt muligt benyttes danske eller almindeligt accepterede betegnelser for sygdomme og anatomiske forhold m.m.

Erklæringens afgivelse

§ 8. Sundhedspersonen skal efter undersøgelse af den pågældende patient udfærdige erklæringen uden unødigt ophold. I tilfælde, hvor en erklæring udfærdiges på baggrund af oplysninger, som sundhedspersonen er i besiddelse af ved modtagelsen af anmodningen om at afgive en erklæring, skal erklæringen udfærdiges inden for rimelig tid, efter at anmodningen er modtaget.

Stk. 2. Anmoder en offentlig myndighed om en erklæring vedrørende en af sundhedspersonens patienter til brug for myndighedens vurdering af, om og i givet fald i hvilket omfang, den pågældende er berettiget til pension eller anden offentlig hjælp, skal sundhedspersonens erklæring sendes til den offentlige myndighed hurtigst muligt og senest 8 uger efter, at sundhedspersonen har modtaget anmodningen.

Strafbestemmelse

§ 9. Overtrædelse af bekendtgørelsens § 4, § 5 og § 8, straffes med bøde.

Ikrafttræden

§ 10. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 2011.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 212 af 20. juni 1935 angaaende almindelige Regler for Afgivelse af Lægeerklæringer.

Sundhedsstyrelsen, den 18. august 2011

ELSE SMITH

/ Anne Mette Dons